

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د مولانا سعيد افغاني د سولې او تفاهم، نشراتي ارگان

www.said-afghani.org

آزاده، ټولنيزه، علمي، فرهنگي او نشراتي ارگان

Dr.Said Afghani

د مولانا سعيد افغاني : آزاده ، ټولنيزه ، علمي ، فرهنگي او نشراتي ارگان ته بڼه راغلاست!

داکتر يار محمد « حيدرزاده »

تاريخ نشر : 29 مارچ 2016 م

پیشنهاد برای آبیاری، نشوونما و سرسبزی کابل

یکی از بزرگ ترین علت خشک سالی آب و آب گرفتگی های سطحی ناشی از بارندگی در زمین کابل ، عبارت از هوای گرم کره زمین است در افغانستان ؛ جبهه بخارات گرم از بحر هند موجب بارنهای موسمی تا دامنه های هرات و جبهه بخارات سرد از سایبریا باعث ریزش برف تا دامنه کوه های بابا میگردد. نرسیدن جبهه هات سرد در يك منطقه باعث خشك سالي و رسیدن جبهات گرم هند در فصل بهار باعث آب گرفتگی می شود که دایمی نمی باشد .

از دید کارشناسان محیط زیست در مورد گرم شدن هوا ، کره زمین را تهدید می کند و این مربوط به وضع شرایط محیط زیست هر کشور است و باید رهبری دولت در سطح کشور فکر اساسی کند . در بخش های آسیب پذیر ها شان بخصوص در بخشش حفظ منابع آبی کشور تدابیر لازم علمی را برای برنامه ریزی هر ساله اتخاذ نمایند .

گسترش تغییر اقلیم جهانی در مناطق آسیب پذیر کشور در ایام بارانهای موسمی باعث آب خیزی موقت ، اگر در منطقه جریان آب های سطحی یا پهن حوض ها ذخیره آب نباشد منطقه به کمبود آب آشامیدنی و آب آبیاری و بلاخره تهدید خشکسالی مواجه است و چنین بیان نموده اند .

همیشه کمبود آب در شهر های کلان پر جمعیت و عواقب ناشی از آن در نزد کارشناسان محیط زیست از چندین نگاه پر اهمیت بوده است و ما همیشه در قدم اول در نظر داشته باشیم که آب قابل شرب گرانسنگ است . در قدم دوم آب برای آبیاری و نشونما و سرسبزی است .

مساحت کابل در حدود ۴۲۵ کیلومتر مربع می رسد و چهار اطراف کابل را کوه ها احاطه نموده است . جریان سرچشمه دریا کابل از کوه اونی و کوه های للندر است که در گذشته در ایام فصل بهار آب آن طغیانی می بود و در فصل تابستان آب دریا کابل به جویها رهنمایی جهت آبیاری زمین ها ، باغ ها مانند باغ نواب ، باغ لطیف ، باغ قاضی ، باغ علیمردان ، باغ بابر ، باغ زنانه باغ علم گنج آن وقت کابل بسیار شاداب و سرسبز بود و نفوس آنها آنقدر زیاد نه بود .

عدم کادر علمی و مسلکی در وزارت انرژی و آب در مدیریت آب های زیر زمینی کابل ؛ از طرف مردم حفر چاه های عمیق در میلیون حویلی و بلند منزل ها صورت گرفته است و از جانب هم ادارات مسوول ، بخصوص اداره شهرداری و اداره ملی محیط زیست ، نه توانسته است تا بشکل لازمه علمی و مسلکی ؛ از محلات فضای سبز کوه دامنه ها و تپه های میراث طبیعی حفاظت ، کنترل و احیا مجدد نماید .

چون دولت با وصف میلیارد ها دالر کمک جامعه جهانی برای باشندگان کابل نه توانست آب آشامیدنی را تامین کند مردم مجبور با حفر عمق ۱۰۰ تا ۱۵۰ متر از آب های زیر زمینی استفاده بی رویه کردند که فعلا ۸۰ درصد چاه های حفر شده خشکیده اند و مردم کابل به کمبود آب نوشیدنی و هم برای آبیاری سرسبزی دچار مشکل هستند .

مرد کابل همیشه آرزو می کردند کی کانال پروان به دشت جمته می رسد و از آنجا بند قرغه جهت تامین می جهت تامین آب آشامیدنی و هم در رفع کمبود آب آبیاری و نشونما و سرسبزی کابل کمک می کرد .

باید خاطر نشان ساخت که : سرپوش ماندن کار بند شاه و عروس روی دریا شکر دره که در ۲۰ کیلو متری شمال غرب کابل واقع است ؛ می تواند آب اراضی پایین دست تا مین آب شرب برای مردم کابل و همچنین باعث تولید حدود بیشتر از یک مگاوات برق نیز گردد .

به گفته آقای عبدالجبار « تقوا » ولی وقت کابل هزینه ساخت این بند در حدود چهل میلیون و هشت هزار دالر است که از بودیجه اختیاری دولت پرداخته می شود و از تولید برق آن بخش عظیم مردم کابل ، بهره مند خواهند شد .

با تکمیل شدن کار این بند برق حدود ۲۷۰۰ هکتار زمین زیر آبیاری و پیش از پنج میلیون نفوس مسکونی کابل را از ذخیره آب آن برای آب آشامیدنی مستفید می سازد .

ولی ؛ تا اکنون خبری از پیشرفت کار این پروژه عام المنفعه نیست در حالیکه از پیش رفت ۴۰ فیصد کار آن در رسانه گزارش شده بود و فعلاً هیچ خبری از پیشرفت کار این پروژه حیاتی به دسترس مردم و علاقمندان محیط زیست در رسانه ها قرار نگرفته است و دولت در این مورد سکوت است .

هموطنان عزیز : همیشه توجه ام روی دریا کابل بخاطر اعمار بندهای کوچه ذخیره آب و در جای خالی ساخت سبز احداث حوض های ذخیره آب در شهر کابل که با هزینه کمتر ایجاد گردد ، با خود داشتیم و دارم که البته جنبه عملی این طرح ها جهت کاهش آلودگی و رفع کمبود آب آبیاری برای نشوونما سرسبزی شهر کابل موثر واقع می شود .

زیرا عوامل مخرب محیط زیست یکی از چالش های است که تمام آگاهان سیاسی و دوست دارن طبیعت و علاقمندان سالم محیط زیست کابل را بخود جلب نموده بخصوص در شهر کابل از نبود سیستم های معیاری آبرو ها در ایام بارش های موسمی .

بارن رحمت است ! آبرگرفتنی در جاده های پر از دحام ترافیک مشکلات را به شهروندان به بار آورده است . ولی ؛ مسولین شهر دارا ی یا شاروالی کابل از عدم تجربه مسلکی با مشتر کین خود دلسوزانه کار عملی را در رفع این معضلات تا اکنون عملی نمی تواند. وهم رهبری دولت تا اکنون به آن توجه خاص نداشته است .

حفاظت از محیط زیست یکی از مکلفیت های اولویت حکومت است که به آن توجه کند . شاول با تجربه ، خوب و صادق داشته باشد که دلسوزانه با مشترکین خود کار و عمل کند و خلاصه تمام افراد مسلکی و ادارت مسول بخصوص اداره ملی حفاظت محیط زیست در خصوص حفاظت محیط زیست کار کند.

چنین وضعیت شهر کابل نه تنها باعث مشلات بسیاری در جریان کار های روزمره ساکنان شهر بلکه باعث گسترش سریع انواع آلودگی خاک و آلودگی آب ، آلودگی هوا صحت شهروندان کابل را فعلاً به مشکلات بزرگ مواجه ساخته و از جانب هم باعث امراض از قبیل « ریزش دوامدار ، تکلیف شش و امراض مهلک » گردیده است .

من منحیث یک متخصص محیط زیست از حکومت وحدت ملی خواهش می کنم این طرحی که در اکثریت کشور جهان در کاهش آلودگی و رفع کمبود آب و برای نشوونما سرسبزی تجربه شده است توجه کند ، و روزی شود که ما کابل بی گرد و غبار ، زیبا ، سبز و پاک داشته باشیم.

در اکثریت کشور های جهان از دید دانش محیط زیست به یک قطره آب بارش ارزش قایل هستند و از هدر روی بی منفعت آن خارج مرز کشور خود جلوگیری می کنند و در مسیر روان آب های سطحی در داخل دریا ها ، ذخیره آب ها بشکل لبریز عمار می کنند و یا روان آب های سطحی را به وسیله سیستم لوله ها به محل حوض ذخیره آب ها هدایت می دهند.

طوریکه کشور دوست برادر ما ایران بدون اجازه افغانستان آب تالاب هامون هلمند را بوسیله خط لوله آب رسانی به گودال حفر شده نمیه عمق در زا هدان انتقال داده است.

اگر رهبری وزارت انرژی و آب ما در طی ۱۵ سال رهبری کار آفرین علمی مسلکی می داشت روناب های سطحی ناشی از باران های خیرخانه را به وسیله خط لوله آب و یا کانال وزیر آباد به محل لب جر خواجه بغرا انتقال می داد و ذخیره می کرد . مناطق پروان سوم ، چمن ببرک دیگر دچار آب گرفتگی نمی شد.

ساحه لب جر خواجه بغرا محل مناسب برای حفر حوض ذخیره پهن پر طول دار است و باید ادراه محیط زیست آن را وسعت بخشید ، بخاطر یکه تبخیر آب از حوض ذخیره آب ها سبب رطوبت در منطقه می شود . کابل را با این شیوه می توان از خشکی نجات داد و به این شیوه آب های زیر زمینی شهر کابل را دوباره تقویه کرد.

طرح من : برای تجمع آب باران های سطحی شهر کابل احداث کاسه بند های با ارتفاع یا یک دو متر پیم ، شروع از : گذرگاه پل ارتال ، در مجاری پل ارتال و پل باغ عمومی ، پل چهاراهی مکرویان در پایان کابل بای بند ذخیره ساخته و مجاری عبور آب پل های مذکور دروازه های آهنی نصب گردد ، که تا بتواند پایین بالا شوند .

در داخل کاسه بند ها می توان هزار ها متر مکعب آب رونا ب های سطحی را در داخل دریا ذخیره کرد و شهر کابل را به این شیوه سرسبز و آب هوای کابل را از این آلودگی موجود اش کاهش چشمگیر خواهیم داد .

مفیدیت ذخیره آب باران ها در کاسه بند ها داخل دریا کابل موجب تغییر آب و هوایی با تشکل شدن مه در مقایس خرد آب و هوایی کابل می شوند .
در صورت اجرای این طرح جوی شیر که از قسمت انداربی می گذرد تا قسمت شهر آرا سبب شادابی سرسبزی از این کاسه بند داخل در یای می گردد .

ساخت یک چشمه انداز زیبا با گذاشتن صدق های گل دان چوبی ، گذاشتن انواع گل ها در داخل صدق ها در دوطرف دیوارهای اسحکام دریا کابل شروع از « پل آرتال الی پل محمد خان » جهت مقاصد ورزشی ، تفریحی و « سیاحین » توریستی .

هموطنان عزیز :

این طرح و اندیشه ابتکار مسلکی من است که جهت غنماندی ، به حضور شما تقدیم گردید ، به نظریات تکمیلی تک تک شما ضرورت دارم .

ضمناً ارزومندم تا جهت آبادی و شادابی شهر کابل در بررسی و عملی نمودن این طرح و پلان پیشنهادی ، برای راه های بیرن رفت « آبیاری ، نشو نما و سرسبزی کابل » از جانب ادارات مربوط توجه لازمه صورت گیرد .

داکتر یارمحمد « حیدرزاده »
داکتر علوم محیط زیست در کشور سویدن

بازگشت به صفحه اصلی — www.said-afghani.org